

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਫਲਸੈ, ਜੇ.

ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ, ਪੈਪਸੂ,

ਪਟਿਆਲਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 7 ਆਫ 1957।

ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (1950 ਦਾ XXXI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 48—ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ (ਸੇਧ) ਐਕਟ (1956 ਦਾ LXXXI) ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ, ਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ — ਦਾ ਦਾਇਰਾ—ਕੀ ਕਸਟਡੀਅਨ ਵਿਚ ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ — ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ—ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸੇਧ—ਕੀ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ—ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ—ਉਪਚਾਰੀ, ਉਪਚਾਰਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ—ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ—ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ—ਕੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਡਮਿਨੀਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 48, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1956 ਦੇ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਨਿਗਰਾਨ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸੇਧ ਸੰਭਾਵੀ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ' ਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਪੰਗਤਾ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ। ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਰਾਦਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਪਚਾਰਕ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰਕ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਚਾਰਕ ਕਾਨੂੰਨ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਜਾਂ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਚਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਕਨੂੰਨ ਹਨ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ, ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਪਰ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ

ਪ੍ਰਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰ: ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਪਾਅ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰੇਸੀਜਰਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਤਕਨੀਕੀ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਬੇਨਤੀ", "ਸਬੂਤ" ਅਤੇ "ਅਭਿਆਸ" ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੋਧਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੋਧ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕੱਤਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਬਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1956 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਿਵੇਕਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਪਾਅ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਨਿਯਤ

ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਪਚਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 1955 ਦੇ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 52 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਪੈਪਸੂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਮਿਤੀ ਅਗਸਤ, 1956 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਆਰ ਕੇ ਡੀ ਭੰਡਾਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਚੇਤਨ ਦਾਸ ਦੀਵਾਨ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਰਿਸਪੈਂਡੈਂਟਸ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.—ਇਹ ਅਪੀਲ ਭੰਡਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 10, ਸੀ. ਜੇ. ਦਿ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿਕਵਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

ਸਾਲ 1947 ਵਿਚ ਫੈਲੀ ਫਿਰਕੂ ਗੜਬੜ ਕਾਰਨ, ਸਾਬਕਾ ਰਾਜ ਕਪੂਰਥਲਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਛੱਡ ਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲੇ ਗਏ। ਇੱਕ ਇੱਟ-ਭੱਠਾ, ਇੱਕ ਤੇਲ ਇੰਜਣ, 115 ਟਨ ਕੇਲਾ, 50 ਲੱਕੜਾਂ, 200 ਟਾਈਲਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਟਾਂ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1947 ਨੂੰ, ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਡਾਲਾ ਦੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਟ-ਭੱਠਾ ਆਦਿ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਨ। ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਲੇਖ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। 13 ਦਸੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਇਹ ਲੇਖ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 19 ਦਸੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਇੱਟ-ਭੱਠਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੇਲ ਇੰਜਣ, ਆਦਿ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਤੋਂ।

22 ਜੂਨ, 1950 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ

ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਉਂ ਨਾ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਨਡਾਲਾ ਦੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਲੇਖ ਉਕਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹਨ। ਉਹ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। 29 ਦਸੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ-ਏ ਦੁਆਰਾ, ਫਿਰ ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ 39,570 ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਜੇ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਨੂੰ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 39,570 ਬੇਕਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਡੀ ਭੰਡਾਰੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ

ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਕਤ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 48 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੰਗਾਧਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਡੀ.ਬੀ. ਗੋਡਬੋਲੇ ਬਨਾਮ ਕੁੰਵਰ ਰਾਜਨਾਥ (2) ਅਤੇ ਹਰੀਪਦਾ ਡੇ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 48 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1956 ਦੁਆਰਾ। ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੈਕਸ਼ਨ ਜੋ 28 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"48. (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ, ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਕਾਏ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦਾ.

(2) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਗਰਾਨ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਸਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਰਕਮ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ, 1908, ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ।"

ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਿਗਰਾਨ

ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਨਿਗਰਾਨ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਧਾਰਾ 26 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਪਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੇਧ, ਸਿਰਫ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਹਿਤ ਨੂੰ ਖੋਹਣਾ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁਰਾਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਪੰਗਤਾ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ। ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੇਧ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਰਾਦਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੇਧ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਪਚਾਰਕ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰਕ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਪਚਾਰਕ ਕਾਨੂੰਨ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਜਾਂ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਪਚਾਰਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗਲਤੀਆਂ, ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਬਕਾ ਕਾਨੂੰਨ. ਉਹ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਪਰ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ

ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰੇਸੀਜਰਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਤਕਨੀਕੀ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਬੇਨਤੀ", "ਸਬੂਤ" ਅਤੇ "ਅਭਿਆਸ" ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ, ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਮੈ ਕੈਫਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਰਮਾਣ)।

ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਬਿਤ ਹਨ। ਇਸਦੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 48 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਾਲ 1956 ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਿਵੇਕਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਨੇ, ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਣਾਈ ਹੈ - ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸਾਬਕਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਪਾਅ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ

ਰੈ।

ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਪਚਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 48 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ 26 ਦਸੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ 1958 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 108 ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਫਲਸ਼ੇ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਨੋਟ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਇਪ ਕੀਤਾ: ਅਰੁਣ ਸ਼ਾਰਦਾ